

beskæftigelsesudviklingen, også er med til at tage deres del af ansvaret. Det gælder amter, det gælder kommuner, det gælder lokalsamfund, det gælder de regionale arbejdsmarkedsråd, det gælder erhvervsskolerne, og det gælder virksomhederne. Derfor er regionalpolitikken en fælles opgave, der skal løftes af regering, af Folketing, af regionernes forskellige ansvarlige institutioner, myndigheder og folk.

Vi skal alle gøre en indsats. Vi skal fortsætte vores intensiverede samarbejde, resultaterne tæller og resultaterne viser, at vi er på ret kurs.

Formand, jeg ved, at indenrigsministeren meget gerne vil uddybe mine bemærkninger.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Som det fremgik af statsministerens tale, så har regeringen siden 1993 iværksat en række initiativer, der skal fremme erhvervsudvikling, service og bosætning på landet, men især i yderområderne, herunder også på øerne. Udviklingen i landdistrikterne er jo særlig interessant i en regional sammenhæng, da det er disse områder, der traditionelt har haft lavere indkomst end byområderne, og som også i perioder har været præget af fraflytning.

Indenrigsministeriet har fungeret som koordinerende ministerium i relation til denne indsats. Målet har været og er fortsat, at der i landdistrikterne skabes en selv bærende udvikling, der ikke er baseret på øgede passive overførsler.

Inden for Indenrigsministeriets område vil jeg pege på, at vi siden 1994, som nævnt af statsministeren, har afsat 17 mio. kr. årligt til landdistriktspuljen. Dertil kommer 5 mio. kr. til særlig vanskeligt stillede kommuner, der gennemfører udviklingsprojekter i de samme områder. Der er jo selvfølgelig ikke tale om voldsomt store beløb, men Indenrigsministeriets landdistriktspulje har dog indtil nu givet tilskud til omkring 600 projekter.

Projekterne spænder fra erhvervsudvikling og beskæftigelsesfremme over miljøforbedring og ressourcebesparelser til kultur- og fritidsaktiviteter. En del af projekterne går på tværs af emneområder og vil generelt medvirke til at forbedre levevilkårene på landet.

Herudover har vi nedsat Indenrigsministeriets Landdistriktsråd, som jeg har den ære at være formand for, og som består af tre repræsentanter fra landsbyforeninger samt syv personligt udpegede medlemmer fra forskellige egne af landet og af forskellig politisk obser-

vans. Det er min vurdering, at landdistriktsgruppen er blevet et vigtigt forum for udveksling af synspunkter mellem landdistrikternes repræsentanter, regeringen, Folketinget og offentligheden.

Regeringen anser det også som nævnt for vigtigt, at der skabes en selv bærende udvikling i landdistrikterne, der ikke er baseret på øgede passive overførsler.

Men det er også vigtigt, at kommunerne og amtskommunerne får nogenlunde ensartede vilkår at arbejde under, uanset der faktisk er forskel i indkomsterne i de forskellige kommuner. Dette sikres via et udligningssystem, der gør det muligt for de enkelte kommuner og amtskommuner at løse deres opgaver på nogenlunde samme niveau i hele landet, uden at der bliver alt for stor forskel i skatteprocenterne.

Vi ved jo også, at der ved denne øvelse flyttes mange penge fra den ene kommune til den anden. Jeg kan i hvert fald nævne, at de 40 fattigste kommuner i landet modtager alene 0,8 mia. kr. via den kommunale udligningsordning.

Endvidere er der reserveret særlige midler til kommuner, som vurderes som særlig vanskeligt stillede og så til de mindre øer.

Alt i alt er tilskuds- og udligningssystemet et ganske finmasket system, som sikrer, at en kommune eller amtskommune har et rimeligt økonomisk grundlag, og vel at mærke uanset at de ydre økonomiske omstændigheder kan være mindre gunstige.

Lad mig også nævne, at systemet er blevet udbygget ved en lov vedtaget her i Tinget lige før jul, der i tilknytning til udligningsloven etablerer en støtteordning, der kan bidrage til erhvervsudvikling og beskæftigelsesfremme i særlig vanskeligt stillede kommuner. Støtteordningen medfører, at særlig vanskeligt stillede kommuner kan opnå tilskud til en medfinansiering, som kommunen selv skal kunne tilvejebringe ved gennemførelse af EU-projekter.

Indenrigsministeriet har siden 1997 udarbejdet regeringens årlige redegørelse til Folketinget for udvikling i landdistrikterne. Den aktuelle status for udviklingen er, at det går godt. De seneste års positive udvikling er især kommet landdistrikterne til gode.

Siden 1994 har landkommunerne gennemgående haft en lavere månedlig ledighedsprocent end bykommunerne. Desuden har kommunerne på landet i perioden fra 1980 til 1995 haft en højere gennemsnitlig årlig vækst i den disponi-